

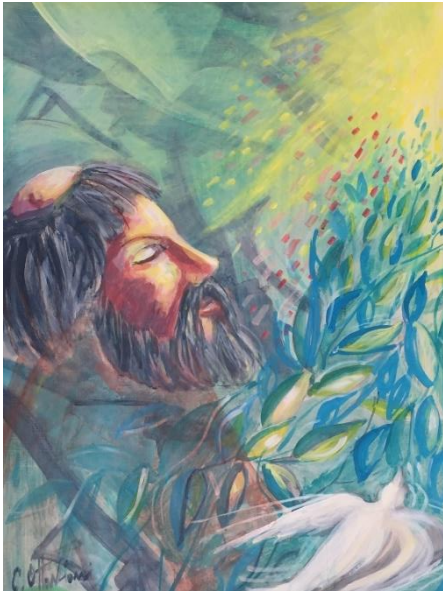
Laudato si! (blog10)

De afgelopen week was ik in Assisi met een kleine groep van Franciscanen en collega's. Het was prachtig om rond te lopen in de heuvels waar Franciscus heel veel voetstappen heeft gezet en door de stad te lopen waar zijn ouders een stoffenhandel hadden. De meeste indruk maakten de plekken in de heuvels en bergen buiten Assisi, waar Franciscus en zijn broeders in grotten leefden en kleine kluizenarijën

bouwden. Op sommige plekken moesten we diep bukken om de kleine kamertjes binnen te gaan waar Franciscus bad, sloiep en at. Rondom de gebouwen was het immense groen, de beekjes die naar beneden stroomden en de zon die door de bladeren scheen. Net als Franciscus viel het me niet zwaar om op die plekken God te loven en te danken voor de schoonheid van de schepping.

Nu ik - terug in Nederland - door de miezerige regen fiets, probeer ik me voor ogen te houden dat Franciscus ook broeder regen dankte en zag dat de dorstige aarde regen nodig heeft om zo mooi te blijven en om ons steeds opnieuw van vers drinkwater te voorzien. Ik mopper omdat ik doornat aankom bij mijn afspraak en verlang terug naar de warmte van de zon.

Op 4 oktober vieren we de feestdag van de heilige Franciscus die in de avond van 3 oktober stierf. Het is die dag ook werelddierendag omdat Franciscus zoveel oog had voor de dieren. Hij redde tortelduiven die op weg waren naar de markt om verkocht en gegeten te worden. Bekend is ook het verhaal van de wolf van Gubbio. Franciscus sloot een pact met hem. Als de inwoners van de stad Gubbio de wolf elke dag te eten zouden geven, dan zou de wolf hun en hun schapen niet meer bedreigen en doden.

Paus Franciscus heeft zijn encycliek "Laudato si" genoemd naar het bekendste lied van Franciscus, het Zonnelied, dat steeds begint met "Geloofd zijt gij...". Dat is de letterlijke vertaling van "Laudato si". Het leven en werken van Franciscus roept ons 8 eeuwen later nog steeds op om te leven in overeenstemming met de schepping, om zorg te hebben voor ieder mens die we ontmoeten, om sober te leven zonder verspilling van voedsel en energie. Ik hoop steeds meer te leren om God te loven voor alles wat de natuur ons aanreikt en om Gods aanwezigheid te zien in de kwetsbaarheid van een mensenleven.

*Pastor Lysbeth Minnema
2 oktober 2018*